

Odlišné stanovisko sudcu Milana Ľalíka

I. ÚS 709/2014-71

Odlišné stanovisko je uplatňované ako proti výroku (1), tak aj proti odôvodneniu väčšinového rozhodnutia senátu (2), ktorého stručné dôvody sú tieto:

1a) ústavná sťažnosť nemala byť procesne odmietnutá, ale mala byť prijatá na ďalšie konanie a meritórne prejednaná a rozhodnutá tak,

b) ako ústavný súd postupoval v predošlých totožných veciach, tých istých účastníkov, vedených pod sp. zn. III. ÚS 105/2011 a sp. zn. III. ÚS 528/2011;

2a) odôvodnenie uznesenia ignorovalo zásady, vlastné (súdny) procesným štandardom, ktoré ústavný súd sám v rozhodovacej praxi - porov. cit. nálezy sp. zn. III. ÚS 105/2011 a sp. zn. III. ÚS 528/2011 (ale aj celý rad ďalších) - predkladá ako súčasť kritérií ústavnoprávnej proveniencie,

b) ak sa nemá sám ústavný súd ako ústavný orgán dopúšťať ľubovôle, je povinný rešpektovať rámec ústavného štátu, a teda cítiť sa byť viazaný svojimi vlastnými rozhodnutiami, ktoré môže prekonať len postupom podľa § 6 zákona o ústavnom súde, inak porušuje princíp právnej istoty a rovnosti pred zákonom,

c) uznesenie poskytuje účastníkovi konania (kverulantovi, špekulantovi a pod.) návod, ako sa zbaviť nestranného a nepredpojatého zákonného sudcu.

V Košiciach 19. novembra 2014